

عنوان مقاله:

مسیرهای پیاده، عامل حمل و نقل پایدار

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی عمران توسعه (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مسعود داوری نژادمقدم

محمدرضا مبهوت - دانش پژوه دکتری برنامه ریزی شهری، مدرس موسسه آموزش عالی خاوران مشهد

خلاصه مقاله:

پیاده‌روی، ارزاترین، سالمترین و کم‌استهلاکترین طریقه سفر و حمل و نقل، هم برای استفاده کنندگان و هم برای تامین کنندگان آن است و مسیرهای پیاده بعنوان تجلی گاه حیات مدنی در شهرها، به محلی برای رخداد وقایع و فعالیتهای اجتماعی شهروندان در زندگی و حیات شهری، تبدیل گشته‌اند. ولی متأسفانه امروزه در طراحی و برنامه‌ریزیها سهم وسایل نقلیه موتوری از عابران پیاده و پیاده‌روها بیشتر است و شهرهایامروز با اولویت دادن به مسیرهای سواره در مقابل پیاده، از مهمترین اصل شهرسازی کهن یعنی اصالت مسیرهای پیاده فاصله گرفته‌اند. با این توصیف و از آن جهت که مسیرهای پیاده و گسترش آنها میتواند باعث غنیر شدن زندگی اجتماعی و فرهنگ شهروندان گردد، در این مقاله سعی شده تا با رویکرد کیفی و به روش توصیفی-تحلیلی، به اهمیت و نقش مسیرهای پیاده در ساماندهی فضاهای شهری با رویکرد توسعه پایدار بپردازیم.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل، توسعه پایدار، مسیرهای پیاده، پیاده‌راه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/142441>

